

7

עין משפט
גד מצוה

ב א מ"א פ"א מהל'
 נדרים הל' יא סמג
 לארין רמב'
 ג ב מ"י פ"ט מהל'
 מעשה הקרבנות הל'
 כ סמג עשין קסב'
 גכ ב מ"י טס הל' כא'
 ס ד ה מ"י טס הל' כב'
 נכ ו מ"י פ"א מהל'
 נדרים הל' יב סמג
 לארין רמב'

תורה אור השלם

1. והקריב ממנו את
מכל קרבן תרומה לך
לכבוד הורק את רם
השלמים לו יהיה
ויקרא : יד

הגהות הב"ח

[illegible]

תוספות

[illegible][illegible]

דקיקין ורבוהו: ופתן והקריב אחד מכל קרבן. כלומר מכל
מין ומין וליפניו בנ"ש (ומהם שו:) דאחד מעשר קאמז וכו' להו ארבע:
דשקל דואן מין חמץ. עשה עשר חלות מכל מין ואחד שפירס
מכל מכל מין לש תשעה שר על מין ויבשה חלה אחת מכל תשע
ותשע: לימא תכא' וכו'. אי לפני זריקת דמים כלומר שאמר כן
בפירות. ונראה צעיר בדבין הוא דהוה מצי לאקשו' אי באומר
עלי כבוד סתמא מאי טעמא דמאן דשרי דאילו אי אמרין
בדביתא קתמסי' כן שאמר קתם צעיקו קתמסי' דהא מן צמתי'
טעמא חודה שמי' אמור להו דאין סבוגין מינה דצעיקו קתמסי'
אאלא אידי דצעי למימר אי לאמר זריקת דמים מ"ט דמאן דאמר
קתמז מ"ט לפני זריקת דמים מ"ט דמאן דשרי אלב' אי קתמא
קתמא: ה"ל דכולי עולא לפני זריקת דמים. כלומר אי נמי קתמא
דמז דינא אי לא ואילו הכי רבי יוסי' ממזר ממזבזי כי דור
גדר ובכור דבר האסור הוא כיון דבעל כרחו חלה קדושה עליו:
הל' לרבות דבר האסור. כלומר כיון דמזוה להקדיש' כהפסד' שה"ס
לקמן [יג:] בעי ליה לתפסי' כטעמא ואשם. דלע"נ דחובה
עליו

דבאָה מתיס כּכר בתרומת לחמי תודה לאחר זריקת דם שהוא דבר האסור לחמי תודה מותר: **ואיבעיתא אימא**. האומר בתרומת לחמי תודה אסור להאכילו ויהיה מרייחו ליהו קודם זריקת דם כגון לשפרש בליש ויהיה להיהסר לאחר האכילתו ומרייחו קודם זריקתו להכי אמרינן באכילתו שהיה מותר וזה אסור דלמחר בליש קודם עיני וכו' **מל כסבי** וכו' **סיפא דשקיל חדא רישא אכולהו**. דמהני ארבעה שקיל חדא לתתמחזן חדא ומהלות חדא ומריקין חדא ומצובה חדא אבל לא שפירא **הפריש קודם אפייה לתרומה ואחרי** אכל ליה **דשחא** שקיל תתמחזן **ככור**. (י) בכחן קי מיירי דאי בישראל לית ליה שום זכיה בגזירה **אליהא**. לחמר הרי עלי שער וכל כשכר בבור לפני זריכת דמים: **אליהא**.

מחר בבוקר גביה לאחר זרימה ואמר זה מה יס"ג בהדיא דמחית כשר בבוקר גביה:

מוסף רש"י

[illegible]

והא תרומת לחמי תודה לאחר זריקת דמים הוא. ואלינא דר' אליעזר בר' שמעון נקיט ליה דאמר לא קדש הלחם עד שישחוט ויזרוק דמה לשמה ובמזבח הכהנים קאמר לה גבי לחמי תודה וקודם זריקה אי אכל מהני לחמי תודה לא עבד חסור גמור ואפי' הכי

לעולם אימא לן בתר מעיקרא
ואולי היכל דאיכל הימירא ואיסורא
זמן תימא^(א) דלמרי^(ב) בתרומת לחמי
תודה אלא אימא לא בתרומת השלטה
אסור דהיא אסורה בין מעיקרא בין
בסוף ודעו נמי דבר הנדור דכתיב
אשר ידעו לנו תקחו את תרומתו
(שמות כה): **אכל תרומת לחמי**
תודה מאי מוסר. משום דלתרומת
לחמי תודה היו הימיר קודם וריקת
ס' תודה ואוליין בתר מעיקרא: אי
דמי ליתמי כחלה אהרן אל בתרומתו
לחמי תודה מוסר ואע"ג דהוי דבר
הנדור ואנא ידענא דכ"ס בתרומתו
דמוסר דהי מתפיס דבדר האסור^(ג):
לעולם בתרומת לחמי תודה מוסר
והאי דקטני בתרומתו הא קמ"ל
בתרומת לחמי תודה תרומתו
דתרומה חשובה דהויא נמי דבר
האסור ואין אדם יכול להפסיק בה
דבר בנדר אע"ג דנבא על ידי נדר:
ואיכסיים אימא. בדקאמרת הא
בתרומת לחמי תודה אסור ואפילו
הי אימא דלייטו נמי מההני דאליטו

בחר מעיקרל ואסורה התרומה קודם זריקה ענון דלפרשה בלישה
וכי הא דלחר רב טובי בר קיסנא וכו': ואית דמפרשי וסא
כרומא לחמי טודה לאחר זריקה דס. היה כהן מפרשה ויהיה
מומרת לבן וקודם זריקה דס יהיה אסור דלחר דמפרש
לחמי טודה בשבועתא נאסור לכל העולם ועשה ענין על דהפרשה
התרומה לאחר זריקה שהותרה לכהן אלא אע"ג דקודם זריקה
יהיה אסור כבשר וזחי שלמים האסור קודם זריקה ולאחר זריקה
הותרה כבשר וזחי שלמים אסור (ו) בכרך אלא אסור דלחין בחר
מעיקרל שהיה אסור לכל העולם: לעולם מהא לא חישבו ואינא
הא כתרומה בלשון אסור. התרומה משהא לא היה לה היתר בין
בתחילת הקדש בין בסוף הקדש: הא כתרומת לחמי טודה מאי
מוסר. משום דלחירין בסוף מתפס ונאחר דתרומת הכהן היא
חשובה כתרומה בעלמא כדבר האסור לו כדבר הנדור וכן מותר
המתפס אף כי ילחי תרומת לחמי טודה מותר לכל תרומות
הכהן דלחא דיענא דמותר דהיא לא בלח ע"ד כלי: [נרמאנו
יחא]. להכי קמי תרומתו בתנתינן לאשמועינן דתרומת לחמי טודה
לאחר זריקה דס שהיא מופרשת יש עליה שם תרומת הכהן חשובה
ד יש עליה שם תרומה כתרומת הכהן שביקרה האומר כתרומת
הא תפסוט מהא ענן וזחי שלמים אף אסור מתפס אף בסוף דלפרש
ורומה מותרת לכהן קודם זריקה ולכא איסור ויהיה בידו תרומה הזריקה
דס שהופרשה שהיה קדושה בשמיטה קודם הפרשה אסור לכל העולם
ברעמי. דארעמי חלות מינעי ליה למפי עשרה מכל מין: ומצי למלו.
יחא: וסא כחי למשקל תרומה. מן חד וחד מכל מין אחד מפרשה
יחא: וספנא אחד מכל קרבן. דמכל מין וזחי למשקל חדא חדא:
מחד מין בלבד על תלחא: אלא דלפרשה בלישה. דמכל מין ומין
יהי שלימה מכל קרבן דאופה חלה ממה שטעל מכל מין ומין: כרי
אסור ליה מצי נאכילה שאמר הרי עלי כבש וכו' כבש בנזיר: הכי דמי
י טעמא דמאן דשרי. הא כבור לא (ו) לישרי אלא בזריקה דמי:
ואמר

זאמר

מסורת הש"ס

(א) ציל תרומת לחמי וכו' ;
(ב) מנחות עז: ע"ש (נדה י:
ע"ש); (ג) (מנחות עז:);
(ד) שם עז: עז: פסחים לז:
(נדה יז:); (ה) מיר ד';
(ו) "ציל ר' יוסי וכן מוכח
ממיר להדיח"; (ז) (זו פרק
יח.); (ח) "ע"כ פירוש ואית
דמפשיח"; (ט) ציל ורסוקה
וכמ"כ והקריב הד"ח;
ג"ש"; (י) ש"ך לדף יב;
(כ) מ"א והנה

גליון הש"ס

בדרא"ש ר"ה בנגן
דאמרטן ב' דקדום
שחטת הובת ל"ש. עין
גדס דף ו ע"כ תד"ס
לאמרישעס:

יְרוּשָׁה הַרְא"ש

[illegible]

ד'קס דמיס ;

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones